

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ
ЗАКАРПАТТЯ

ВИЗНАЧНІ ОСОБИ

XX
СТОЛІТТЯ

ЕК КР
564
ЗАКАРПАТСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ОСЕРЕДОК
НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
КАРПАТСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ АВГУСТИНА ВОЛОШИНА

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ ЗАКАРПАТТЯ

846593
ВИЗНАЧНІ ОСОБИ

XX

СТОЛІТТЯ

сер 2007

ВІДДІЛ
КРАСЗНАВЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Ужгород
Видавництво «Гражда»
2007

голова ради ЗАКБ «Лісбанк», а з 1995 р. – заступник керівника торговельно-економічної місії Посольства України в Словацькій Республіці. Був депутатом обласної Ради, членом Державної думи України. У 1990 р. обраний Народним депутатом України. Входить до Народної ради, фракція Народного руху України, групи «Злагода-Центр». Член Комісії ВР України з питань економічної реформи й управління народним господарством. Кандидат в народні депутати України Верховної Ради XIII скликання. Нагороджений орденами «Знак Пошани», Дружби Народів, медаллю.

Помер у 2006 р., похований в м. Київ.

В. В. Бедь

**ГЕРЦ
Юрій
Дмитрович**

Народився 27 лютого 1931 р. в селі Лохово Мукачівського району. У 1955 р. закінчив Ужгородське училища прикладного мистецтва, де його вчителями з фаху були славнозвісні митці –

Й. Бокшай, А. Ерделі, Ф. Манайло. З 1956 р. він – учасник багатьох всеукраїнських та зарубіжних виставок.

У творах Ю. Герца немає матеріальних ідей, а є одухотворене буття. Інтер'єри сільських хат, фольклор, вертепи, маски, колядки, культура народу регіону Карпат – це незамулене джерело, звідки черпає наснаги сучасний митець, що доскіпливо шукає істину. Автор усвідомлено поєднує у палітрі своїх творів усі барви спектру, злучаючи небо і землю, пристрасть і тугу. Світло неодмінно перемагає. У живописних композиціях Юрія Герца буяння веселощів, радість і сміх. Використання оригінальних прийомів експресії викликає асоціації чудових вітражів або смальтових мозаїк. Первозданне багатство фарб розсипане щедрою рукою маляра у чудових ліричних полотнах із зображенням типових гірських пейзажів, сільських та урбаністичних

Живописні твори Юрія Герца, нині заслуженого художника України, зберігаються в багатьох музеях України, прикрашають музеї та приватні колекції країн Європи та Америки.

Національної премії України ім. Т. Г. Шевченка удостоєний за серію робіт «Барвіста Верховина».

І. В. Хланта

**ГЕЦКО
Іван
Михайлович**

Народився 6 квітня 1968 р. в Ільниці, що на Іршавщині. Із дитячих років він, як і його ровесники, «захворів» на футбол. Іван Гецко – один із найкращих голеадорів сучасного вітчизняного футболу у вищій лізі. Автор першого гола за збірну незалежної України. Ця історична подія відбулася пам'ятного 29 квітня 1992 р. на ужгородському стадіоні «Авангард» у товариському матчі між національними України та Угорщини.

У чемпіонатах колишнього Союзу зіграв 64 ігри і провів у ворота суперників 13 м'ячів. Футболку збірної СРСР (1990) одягав у п'яти офіційних матчах і один раз – міжнародному товариському поєдинку. Був членом збірної України в 1992 р. Ще 60 матчів зіграв у чемпіонаті Росії («Локомотив» Нижній Новгород), у яких 22 рази засмутив голкіперів суперника. У чемпіонатах України зіграв понад 200 ігор. Володар Кубка України (1992 рік), кубка Ізраїля (1993). У єврокубках зіграв три матчі.

У 1986 р. Іван Гецко в складі команди «Іскра» (Буськ) виступав у змаганнях на першість Львівської області, якого згодом було запрошено в СКА «Карпати». Після закінчення військової служби повернувся додому і з наступного року почав виступати за ужгородське «Закарпаття», за яке провів лише 20 календарних матчів і забив чотири голи.

За 1988-2001 рр. грав у командах «Карпати», «Чорноморець», «Дніпро» (Україна), «Локомотив», «Аланія» (Росія), «Маккабі» (Ізраїль).

Виступаючи за українські команди, зіграв 173 матчі й провів у ворота суперників 71 м'яч, а всього у «вищці» (Ізраїль, Росія) закарпатець зіграв 289 ігор і забив 136 голів. За збірну СРСР Іван Гецко зіграв шість матчів, а за національну України – 4 і провів у ворота супреників один гол. На рахунку Івана Гецка вісім поєдинків у Єврокубках, у яких забив три м'ячі.

Іван Гецко – десятий вихованець закарпатського футболу, котрий одягнув футболку збірної колишнього СРСР, а також незалежної України. Нині живе в Одесі, а його син грає за дублерів одеського «Чорноморця».

В. М. Гаджега